

İnsi şeytanlar kimlere denir? Şeytanın arkadaşları mıdır? Bir insanın insi şeytan olduğunu nasıl anlarız? Ve dışarıdan görülebiliyor mu? Herkes veya ehli kalb insanlar fark edebiliyor mu?

Birisini görüyorsunuz, karşısındaki insana birtakım yanlış fikirler aşılamaaya çalışıyor. Konuşurken muhatabının koluna, ayağına değil, gözüne bakıyor. Göz penceresinden ruha nüfuz etmeye, ona bir şeyler telkin etmeye çalışıyor. Bu iki şahsın bedenlerini hayalen ortadan kaldırırsanız, ortaya iki ayrı ruh çıkacaktır. Ve bunlardan birisi diğerini aldatmak istemektedir.

Hâl böyle olunca, şeytanın, insan ruhunu saptırmak, onu doğru yolan çıkarmak için çalışması akıldan uzak görülmemeli.

Şeytan vazifesi gören bu kimselerden şeytanı inkâr ettiklerini görürüz. Nur Müellifinin ifadesiyle, bu, **“şeytanın en büyük bir desisesi”**dir. Bu inkârda tek temel dayanak, şeytanın gözle görülmemesidir. Şimdi o şahsa soralım:

Sen şeytanı neyinle inkâr ediyorsun? Yani şeytanın varlığını senin ellerin mi kabul etmiyor, kulakların mı; gövden mi kabul emiyor, bacakların mı?

Bu sorumuzu saçma bulacak ve “hiçbiriyle” diyerek ilave edecektir: **“O’nun varlığını aklım almıyor.”**

O hâlde, şeytanın varlığını kabul etmeyen, o şahsın aklıdır.

Görünmeyen bir şey, yine görünmeyen bir şeyi inkâr etmektedir; delili ise “görülmemesi.”

On Üçüncü Lem'a'da geçen şu ifadelere de göz atalım:

"İnsanlarda şeytan vazifesini gören cesetli ervâh-ı habise bilmüşahede bulunduğu gibi, cinnîden cesetsiz ervâh-ı habise dahi bulunduğu, o katiyettir. Eğer onlar maddî ceset giyseydiler, bu şerîr insanların aynı olacaktılar. Hem eğer bu insan suretindeki insî şeytanlar cesetlerini çıkarabilseydiler, o cinnî iblisler olacaktılar. Hattâ bu şiddetli münasebete binaendir ki, bir mezheb-i bâtil hükmetmiş ki, 'İnsan suretindeki gayet şerîr ervâh-ı habise, öldükten sonra şeytan olur.'

"Malûmdur ki, âlâ bir şey bozulsa, ednâ bir şeyin bozulmasından daha ziyade bozuk olur. Meselâ, nasıl ki süt ve yoğurt bozulsalar

yine yenilebilir. Yağ bozulsa yenilmez, bazan zehir gibi olur. Öyle de mahlûkatın en mükerremi, belki en âlâsı olan insan, eğer bozulsa, bozuk hayvandan daha ziyade bozuk olur. Müteaffin maddelerin kokusuyla telezzüz eden haşarat gibi ve ısırma ile zehirlendirmekten lezzet alan yılanlar gibi, dalâlet bataklığındaki şerler ve habis ahlâklarla telezzüz ve iftihar eder ve zulmün zulûmatındaki zararlardan ve cinayetlerden lezzet alırlar, adeta şeytanın mahiyetine girerler. Evet, cinnî şeytanın vücuduna kat'î bir delili, insî şeytanın vücududur." (1)

(1) bk. [Lem'alar, On Üçüncü Lem'a.](#)